

Izbaja vsak torek in soboto ob 10. uri popoldne. Akopade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četrtletno 2-50 K. Prodaja sev Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekalšču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po petivrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. L. Lukežič).

Učitelstvu v resen preudarek.

(Glas iz učiteljskih krogov.)

„Učiteljski Tovariš“ od 7. junija t. l. prinaša članek z Goriškega, v katerem kritikuje učitelstvo za časa zadnjih državnozborskih volitev. Spodtaka se nad tem, da niso bili vsi učitelji v naprednem taboru, posebno ga pa peče, da so nekateri celo agitirali za „Slogine“ kandidate. Gabrščeku je ta dopis tako ugajal, da ga je ponatisnil v svoji „Soči“ ter mu dodal komentar v obliki pamfleta na učitelstvo po svojem znanem terorističnem načinu. Posebno ga peče, ker mu premalo dopisujejo. Norčuje se iz njih, da hočejo sodelovati pri organizaciji ljudstva, da pa niti sami sebe ne znajo organizirati. Ljudstvo naj bi pustili v miru, ležali naj bi vsi pred Gabrščekom na trebuhu in polnili predale njegove „Soče“. Posebno se pa boji, da bi si ustanovili svoj list in sili njegove umazane politike obrnili mu hrbet. — Uverjeni smo, da so nekateri gg. učitelji čitali ta „Sočin“ dopis. Zelo se pa moramo čuditi, da niso na to reagirali kolovodje učiteljske organizacije, ki so sicer jako občutljivi in hitro vzkipe za vsako malenkostno očitanje. Toda, ta nečuvven napad jim je baje celo ugajal, ker so se pri zadnjem zaupnem zborovanju z veliko vnemo potegovali za Gabrščeka in njegovo stranko. Pod krinko „agrarcev“ so sklenili zapeljivati ljudi v Gabrščev tabor. (Menda se umemo!!!) V svoji veliki vnemi je predlagal znani g. kmet v fraku, naj se učitelji, ki se ne pokore njegovemu in njegovega pobratima terorizmu, prezirajo ter z matematično natančnostjo dokazal da je on najpripravnejši, zavzemati odlično mesto venbacitelja za one učitelje, ki bi bili diktatorjem nepokorni.

Tovariši! Omenjeni dopis v „Soči“ je jasno pokazal, česa Gabršček pri nas išče, kako nas zlorablja, dokler nas potrebuje in kako nas konečno plačuje. Zadnji čas je, da se združimo v tesno falango in poplačamo Gabrščeku z istim bičem, s katerim hoče nas biti. Drejček bo potem spoznal, da je učitelstvo inte-

LISTEK.

Kočarica.

Vasovanov:
(Dalje.)

„Francelj — zakaj tako. — Ali ne vidiš nje — pa otroka, ki bo nesrečen nekdanj, če boš tak. Ana joka in dela, otrok tudi ni kriv — nedolžen je in ničesar ne ve. — Pozneje glej, pa se bo spominjal: mati je vedno jokala — očeta pa ni bilo nikdar doma — in ko je prišel domu — včasih pozno: mati ga je solznih očij čakala z večerjo — prišel je tako čuden in klel je — grdo klel. Pa bo dekle nesrečno — in mislilo bi si: nemara me je pa oče preklel, ker ljubil me ni, nisem ga videla nikdar, da bi se mi nasmehnil, pa me dvignil na kolena — in odkritosrčno me pogledal v oči — — pa me pobožal po rožastih licih. Bala sem se ga, odkoder je prišel — in tudi materi je bilo neznano hudo ker je le jokala zmiraj. Francelj — ali bi ne bilo preveč to. To bi bila otrokova sodba za večno — — Ti že ni to preveč, da moram jaz — —

Vedno polahneje je govoril starec, kakor v pol-snu, pogledal ni nikamor — — slednjič so mu še padle trepalnice

ligenten stan, ki se ne pusti od njega bičati, kakor in kadar se mu ljubi.

Zakaj so pri nas občinske doklade folike?

Na shodu agrarne stranke dne 13. junija je povdarjal dr. Franko med drugim, da so pri nas davki in doklade preveliki, zato hira posestnik in kmet. Ta trditev gospoda govornika je povsem resnična, in želeli bi, da bi nam gospod doktor vsaj namignil, kako bi bilo temu nedostatku odpomoči. Mogoče, da boče to popolnil kasneje, pri drugi priliki, za kar mu bomo resnično hvaležni; dotlej hočemo mi navesti uzroke tega zla, kolikor so nam znani.

Za danes se omejimo le na občinske doklade, ki so pri nas neznosne. Če jih primerjamo z onimi drugih kronovin, se nam zdé kar neverjetne. Dočim znašajo iste n. pr. na Kranjskem povprek le 20%, presegajo pri nas 100% na vse izravne davke v kljub temu, da je zemljarina v navedeni sosednji deželi dosti nižja od naše in v kljub temu, da morajo pokrivati občine tam vse materialne potreščine za ljudsko šolstvo. Odnosaži med dokladami na posredne davke tu in tam so še bolj kričeči.

Kje je iskati uzrokov temu dejstvu? Kolikor je bilo mogoče nam poizvedeti v vzrokih te žalostne prikazni, ki tlači najbolj naše slovenske občine na Goriškem, so isti sledeči:

1.) Na Kranjskem je skrbjeno za to, da dobijo občine vse doklade in naklade od posrednih davščin od zadnjega vinarja, kar se pri nas do l. 1905 ni godilo, o čemur hočemo kasneje še spregovoriti par besed, tudi tedaj, če bi se znani dopisnik „Edinosti“ zopet izpodtikal na tem.

2.) Na Kranjskem je sprejela dežela vplačevanje stroškov za insolventne bolnike, dočim jih morajo pri nas občine nositi. Ti stroški so na Kranjskem povprek manjši nego na Goriškem pri vsem tem, pa ima ona kronovina vsaj dvakrat več prebivalstva nego naša.

na oči, ustnice je imel odprte, pa besed ni bilo več. Nazadnje pa se je obrnil v zid ...

Zavalil se je po sobi vzklik, čutiti je bilo, da je kakor glas in odmev nesreče in gorja.

Francelj je bil zleknjen na skrinji. Kuštrasta glava mu je visela med noge, da je bil ves zaripljen v obraz od krvi, roke so mu omahnile ob nogah skoro do tal, po sencih so se mu vzbuknile velike, grčaste plave žile.

Ob mraku pa so jokali v zgornjici in luči so gorele. Pripravljali so ljudje mrliški oder.

Ob skrinji pa je bila Pepčka in klicala je očeta, ki je še vedno smrčal v pijanem spanju. — Pepčko mehko srce pa je dobilo takrat nehote in nevede čuden in nelep trd vtis o svojem očetu. Ljudje so pa mnogo govorili pa tudi mnogo preveč. Ljudem se je vsmilila sama in otrok tudi. „To pa je preveč zanjo, ki je pridna.“ Takrat ji je bilo najhujše, ob zlomljeni sreči se je spodtahnila — in padla je. Pri Kovnikarjevih je propadalo. Sama pa si je prvič sedaj zaželela s Pepčko nazaj v bajto na grič odkoder se je zivala svetloba v dol in se stekala po cesti čez plan v svet.

3.) Na Kranjskem obstoja načelo, da so male županije v veliko škodo prebivalstvu, ker se na ta način zelo množe upravni stroški; dočim se pri nas občinski zastopi atomizirajo. Vsaka še tako mala občina hoče imeti svoje županstvo.

4.) Stroški za občinske reveže so pri nas veliki in se množe od leta do leta na način, ki je pomislaka vreden; na Kranjskem so pa ti izdatki primeroma neznatni.

Kako bi bilo odpomoči neprilikam, navedenim v zadnjih treh točkah, o tem nočemo danes razpravljati, dasi imamo tudi na to stran svoje utemeljene nazore; nadejamo se tudi, da nam začetkom označeni gospodje agrarne stranke povedo v tem oziru svoje mnenje in svoje predloge, za kar jim bomo zelo hvaležni. O teh se hočemo potem sine ira razgovarjati. Za danes hočemo le dokazati na dlani avtentičnih podatkov, kakoršne posledice je imel prejšni način pobiranja užitnine na občinske doklade.

Slovom teh podatkov so imele občine leta 1904 vseh užitninskih dohodkov 512.395 K 34 v, leta 1905 pa 697.580 K 30 v, in leta 1906 vže 729.269 K 47 v. Po tem takem so dobile občine v dveh letih (1905 in 1906)

412.059 K 9 v

več nego bi bilo dobile, ako bi se bile pobirale te davščine po starem običaju.

Če jemljemo tudi v poštev, da so nekatere občine, posebno v Furlaniji, povišale doklade od užitnine, znaša vendar še zmiraj čisti prebitek 377.115 K 45 v in sicer za l. 1905 170.464 K 45 v, za l. 1906 pa 206.651 K.

V dobi desetih let bi bile oškodovane torej naše občine vsled te malomarnosti približno za

1.885.000 K.

Umevno je, da bi bile morale občine v tem času založiti oni znesek z občinskimi dokladami, ako bi bila vlada oddajala tudi za naprej pobiranje užitnine potom zakupa privatkom. Tako pa so se začele v zadnjih dveh letih občinske doklade zelo nižati. Tam, kjer se

Od kolodvora so se svetlikale luči izmed gostega drevoreda po obeh straneh ceste, ki pripelje pred postajo. Mirno je bilo še na peronu, ljudij čakalo malo, da se odpeljejo z vlakom, ki je imel prisopihati zdajpazdaj.

Ana je bila že prišla do postaje — ostala je zunaj v sencih, ni marala na peron, da bi jo ljudje videli in spruševali, ker ji ni bilo v mislih: razodevati zakaj in pokaj je prišla tako pozno k vlakom. Stala je pod kostanjem — pa zeblo jo je, da se je tresla — shladila se je po poti skozi raztrgane čevlje — In vplivalo je tudi na njeno notrajnost: misli so ji bile nestrpane in nevesele.

Bog ve, kakšna pride —. Še poznala je ne bo. Pred petnajstimi leti bila je otrok, lepo, veselo, rdeče petnajstletno dekle. Brezskrbno je šla s sosedovo Alenko služiti v mesto. Še Bog, da je šla, doma bi ne bila revca mogla strpeti vsega. Žalostno je bilo medtem, ko je ni bilo več — prišlo je celo najhujše nad Kovnikarjeve — — Pepca iz mesta ji je pa pisala ves čas še lepa pisma, iz katerih je dihala: zdravje — sreča in velika ljubezen.

(Dalje pride.)

ne nižajo, rabijo se pa zadevni dohodki za različna potrebna dela, ki so in bodo v korist kmetom in posestnikom.

Jako hvaležno delo bi bilo, ako bi se vglobili gospodje agrarci v to vprašanje ter proučili kako bi se dali tudi nedostatki ostalih treh točk odstraniti. Na tem polju kakor tudi na onem o pomankljivostih naše deželne uprave, ki je prava nesreča za našega slov. kmeta, se gotovo zedinimo ter bočemo složno delovali.

Gorica.

Mestni poslanec dr. Marani je vložil v državnem zboru interpelacijo proti premetitvi slovenskega učiteljskega iz Kopra v Gorico. To je pač storil kot bdeč čuvaj italijanstva goriškega mesta. Nasproti temu bodi naša dolžnost skrbeti za to, da spozna vlada, da naše stolno mesto, kakor je bilo početkoma, je tudi še sedaj po precejšnjem delu slovensko. Ob znani aferi glede napisa na novem kolodvoru se je tudi vlada izgovarjala, da ne poznajo stare intabulacijske knjige slovenskega imena Gorica in zato ni dovolila slovenskega napisa, ampak je rajši izbrišala vsak napis. Pri rokah imamo knjigo iz l. 1781., ki jo je spisal „protomedicus“ Ant. Musnik, Njegovega Veličanstva zdravstveni svetovalec. O našem mestu piše v tej knjigi na 1. strani sledeče: Goritia Metropolis Comitatus Goritiensis jure merito nomen obtinuisse creditur a Slavonica voce Goriza monticulus nam et accolae hujus urbis Slavonica lingua utuntur et castellum ipsum, una cum urbis parte vetustiore in peramaeno undique libero et bis mille quadrigentos circiter passus alto monte positam est. (Gorica, stolnica goriškega okraja je po pravič dobila ime od slovenske besede gorica (hribček), kajti prebivalci tega mesta govore slovenski jezik in grad nad starejšim delom mesta leži na preprijetni, samostoječi in okoli 2400 korakov visoki gorici). To smo navedli visoki vladi in mestnemu županu v dokaz, da je naše mesto bilo slovensko in da je prazno tisto osorno bahanje goriških Lahončkov, kot bi bila Gorica v svojem početku italijanska. Čemu torej toliko hrupa proti nameravani premetitvi slovenskega učiteljskega v vedno slovensko Gorico. Da pa bosta vlada in naš slavnoznani magistrat vedela in bosta na to vedno opozorjena, da je ime našega stolnega mesta še vedno slovensko, so po že omenjeni aferi na mestnem kolodvoru razni uradi sklenili in ta sklep že izvršujejo, da bodo brez izjeme v vseh dopisih, nadpisih, naslovih itd. rabili izključno slovensko besedo Gorica, naj že bo spis v slovenskem, latinskem, italijanskem ali nemškem jeziku.

Pozivljamo vse narodno čuteče urade, na Slovenskem, naj se pridružijo temu sklepu ter naj v vseh svojih spisih, naj bodo pisani v katerem koli jeziku, naše stolno mesto pišejo redno in edino le s slovensko pisavo: Gorica.

Ker Gorica ti presneto malo, malo si „taljan“.

Dopisi.

Stržišče. — Najnovejši slovenski jezikoslovec, tržaški „Piccolo“ je nedavno prekrstil Črno prst v „Schwarzer Finger“. Ta nad vse klasična prestava gotovo zasluzi, da se ji človek malo nasmeje. Zraven tega se po tudi spodobi, da nekoliko

posvetimo vsem onim fingrovcem, ki bi radi naše gore potujčili.

In rez. Pretekli četrtek, na predvečer s. Cirila in Metoda je zaplapolal na Črni prsti prvokrat lep in dalekoviden kres ter z gorečim prstom pokazal, da se ne sme po neumnem obračati njenega častitega imena.

Obiskovalce sprejema naša cvetlična mati prijazno. Samo tistih ne mara, ki ji s koreninami vred rujejo najlepše cvetice; še manj pa tistih, ki ne spoštujejo tretje božje zapovedi. Bog je višje kakor Črna prst.

Politični pregled.

Zveza katoliških čeških kmetov je imela svoj občni zbor, na katorem se je razpravljalo o sedanjem političnem položaju med češkimi kmeti. Pritoževali so se nad strankarstvom uradništva, o gonji socialnih demokratov itd. Deželni poslanec V. Myslivec je govoril o prijaznosti med vlado in socialnimi demokrati, ki so postali čisto vladni, da bi jih vlada podpirala proti katoliškim strankam. Katoliška stranka je ponudila skupno delovanje agrarcem, ki na to niti odgovorili niso pred volitvami. Poslanec Myslivec je govoril tudi o češkem klubu v državnem zboru ter izjavil, da je največja nevarnost za češko skupnost radikalizem agrarcem s Hajnom in Masarykom. Katoliška stranka se že pripravlja za deželnozbornske volitve.

Hrvatje in Madjari.

Med Hrvatji in Madjari je nastal hud spor, ki se nič več ne poravnava. V ogrskom državnem zboru so Hrvatje z obstrukcijo hoteli preprečiti novo železniško postavo, ki pomenja krivico za Hrvate. A Košut je obstrukcijo s silo zatrl, nakar so Hrvatje zapustili zbornico in odšli domov. Pot hrvaških poslancev iz Budimpešte v Zagreb je bila od hrvaške meje pravi triumfalni sprevod. Na vseh postajah so bili poslanci sprejeti z velikanskimi ovacijami. V Zagrebu jih je aklamirala množica 25.000 oseb. Ves Zagreb je v zastavah, vse prodajalnice so bile zaprte, da se da uslužbencem prilika, udeležiti se sprejema. Ko je vlak pripeljal na zagrebški kolodvor, so godbe zasvirale hrvaško himno, množica je mahala v pozdrav z robci in klobuki. V imenu avstrijskih Hrvatov je pozdravil poslanec Ivanišević, ki je povdarjal, da bodo avstrijski Hrvatje in Srbi se skupno borili s Hrvati v banovini. Navzočen je bil tudi avstrijski državni poslanec Bjeladinovič. Po pozdravu vseh učiliščnikov je govoril predsednik hrvaškega sabora Medakovič, ki je izjavil, da se bo boj nadaljeval. Medakoviča je množica vzdignila na rame. Med nepopisnim navdušenjem je množica z godbami šla pred Jelačićev spomenik, okolu katerega je zagromela hrvaška himna. Na vsučiliškem trgu se je množica popolaoma mirno razšla.

Vsled spora med Madjari in Hrvati se je moral umakniti tudi ban Pejačević in na njegovo mesto je imenovan Radkoczy, kreatura Khenova. Položaj je resen, a za Hrvate ugoden, ker imajo na svoji strani avstrijski parlament in avstrijsko vlado. — V ogrski neodvisni stranki je nastal velik razpor in ni izključeno, da Košut odstopi.

Darovi.

Za „Šolski Dom“:

Našemu upravništvu je došlo na mesto vstopnine k veselici Franc Stepanič, ekonom v centralnem semenišču v Gorici 20 K; Iv. Rejec, prefekt v Gorici 1 K.

Družba na Vojsčici 1 K 50 v. Srčna hvala!

Za Gregorčičev spomenik.

Družina pl. Locatelli iz Vrtojbe 5 K.

Za novo zastavo „Solkanske Čitalnice“ so darovali, katero so jo razvili pri narodnem slavlju dne 7. julija t. l. Solkanci v tujini: Andrej Bratuž, uradnik v ministerstvu, Dunaj 10 K; Avgusta Pirjevec, soproga računskega nadsvetnika,

Gorica 5 K; Mihael Kralj, c. k. avstro-ogrski konzulatni svetovalec, Piräus-Athen 40 K; Lojza Poberaj, učiteljica ročnih del, Cesta-Križ 4 K; Stefan Valentinčič, kurat, Gabrije 10 K; Ivan Korsič, kurat I. reda c. k. vojne mornarice, Pola 5 K. Domačini: Rožica Bajt 5 K; družina Anton Makuc 10 K; Jug Jožef 1 K; Makuc Peter 1 K; Batistič Andrej 1 K; Zavrtnik Franc 1 K; Brečelj Alojz 1 K; Štefan Perko 1 K; Jožefa Širok 1 K; Alojz Perko 1 K; Bašin Josip 2 K; Bašin Katarina 2 K; Bašin Marija 2 K; Antonija Danelčič 1 K; Terezija Čičigaj 1 K; Jožef Danevčič 1 K; Marija Miani 1 K; Janez Drašček 1 K; Gerbič Anton 5 K; Jožefa Vuga 1 K; Gomišček Jožefa 20 h; Avgust Pavlin 3 K; M. pl. Batistič 5 K; Bone Andrej 1 K; Šulig Rozalija 2 K; Ivan Golob 2 K; Roža Gorjan 2 K; Čigaj Jožefa 2 K; Kanceler Jožefa 1 K; Franciška Srebrnič 5 K; Jožef Abramič 2 K; Anton Bašin 1 K; Ivan Srebrnič 1 K; Avgusta Srebrnič 2 K; Katarina Srebrnič 1 K; Kristina Leban 2 K; Justina Leban 2 K; Franciška Kulot 1 K; Amalja Vuga 1 K; Jug Štefan 1 K; Marija Komel 1 K; Rafaela Komel 1 K; Jožefa Perko 2 K; Paulina Bašin 2 K; Terezija Poberaj 1 K 20 h; Justina Gomišček 1 K; Milost Anton 2 K; Žerjal Marija 1 K; Doroteja Jug 1 K; Katarina Jug 1 K; Marija Vuga 1 K; Valerija Gomišček 2 K; Boltar Anton 10 K; Boltar Marija, Albert 2 K; Jožef Jug 10 h; Boltar Franc 1 K; Doljak Antonja 1 K; Marija Jug 1 K; Jožef Gasparčič 1 K; Ivan Zavrtnik 1 K 20 h; Gomišček Franc 2 K; Just Cotič 2 K; Ida Makuc 2 K; Mišian Marija 1 K; Alojz Bratuž Gorica 3 K; Avgust Jug 1 K; Angelo Bahina 2 K; Jožef Kanceler 2 K; Anton Mozetič, sin 5 K; Gregor Batistič 1 K; Andrej Bašin 2 K; Čubej Franc 1 K; Fran Srebrnič 1 K; Marija Srebrnič 1 K; Štefan Srebrnič 1 K; Gusti Scherzer 2 K; Alojzija Čubej 2 K; Malja Bitežnik 1 K; Tomažič Jožefa 1 K; Katarina Jug 20 h; Marija Jakin 1 K; Josip Srebrnič 2 K; Prijon Katarina 1 K; Katarina, Franciška, Katarina Šuligaj 3 K; Abramič Pavla 1 K; Franc Batistič 40 h; Drašček Roža 1 K; Marija Luznik 1 K; Katarina Zavrtnik 1 K; Marija Zavrtnik 1 K; Jožef Zavrtnik 1 K; Andrej Zavrtnik 1 K; Leopold Rener 1 K; Lucija Jug 1 K; Karolina Jug 1 K; Jožef Prijon 2 K; Andrej Luznik 6 K; Katarina Komel 1 K; Katarina Jug 1 K; Bašin Alojza 1 K; Josip Zavrtnik 2 K; Valentin Vuga 2 K; Komel Andrej 1 K; Komel Avgust 60 h; Matija Cerne 1 K; Marija Pavlin 1 K; Pavlina Pavlin 1 K; Marija Vuga 1 K; Marija Boštjančič 1 K; Cilka Korsič 1 K; Janez Vuga 2 K; Klemenčič 1 K; Jakob Zavrtnik 1 K; Lucija Cerne 1 K; Ivan Bitežnik 2 K; Marija Vuga 1 K; Kristina Korsič 3; Srebrnič Anton 1 K; Franc Gabrijelčič 1 K; Jožef Marusič 1 K; Jug Jožef 1 K; Jug Ana 1 K; Drašček Pavla 1 K; Marija Korsič 1 K; Marija Zavrtnik 1 K; Amalja Zavrtnik 1 K; Štefan Jug 1 K; Filip Markič 1 K; Ernest Leban 1 K; Ivan Leban 1 K; Jožefa Vuga 1 K; Valentin Komel 2 K; Terezija Bone 1 K; Blaž Gasparčič 2 K; Pavlina Čičigaj 1 K; N. N. 1 K; Komel Alojz 1 K; Ivan Leban 1 K; Jospina Casasola 10 K; družina Marusič 10 K; Josip Križnič 20 K; Andrej Ličer 20 K; Tomaž Jug 10 K; Karl Makuc, Gorica 1 K; Malrija Golob 1 K. Nabrali: France Komel dražil 1 cigaro 2 K 30 h; France Komel nabral po čitalničnem plesu na Dambriju 12 K; Ličer, Vuga Janez, Golob Ivan nabrali 18 K; pri Ravniku nabrali 14 K 80 h; Katan nabral 3 K; pri Ravniku po čitalniški seji 2 K; Sosič 25. marca 1907 11 K 73 h.

V imenu dobre stvari zahvaljuje najpristršeje

N a b i r a l n i o d b o r .

Novice.

Opozarjamo še enkrat na izredni občni zbor „Sloge“, ki se vrši 11. t. m. ob 11. uri dopoldne.

Odlikovanje. — Minister za ponk in bogočastje je blagovolil vodji c. k. slovenske gimnazijske pripravljavnice v Gorici g. Francišku Orešec podeliti zaslužno doklado in je ob enem pooblastil visoki c. k. šolski svet za Goriško, imenovanemu vodji za njegovo jako marljivo in uspešno službovanje v njegovem imenu izreči zahvalo in priznanje. Gospodu vodji k temu njegovemu odlikovanju iskreno čestitamo ter mu z mnogoštevilnimi njegovimi hvaležnimi bivšimi učenci želimo, da bi še dolgo užival to odlikovanje in deloval v blagor naše mladine!

Veselica „Šolskega Doma“ je v soboto in nedeljo popoldne uspela nad vse krasno. Petje, deklamacije, igra, telovadni nastop dečkov vse je bilo izvršeno lepo točno in neprisljano. Ves nastop učencev in učenk kaže, da se učiteljstvo „Šolskega Doma“ resno trudi pri vzgoji naše slovenske dece in veselica je tudi dokazala, da ta trud ni zaman, ampak da ima jako lepe uspehe. Učiteljskemu osebju na lepih uspehih čestitamo. Več v prihodnji številki. Občinstva je bilo obakrat vse polno.

Slavnost v Solkanu se je vršila v nedeljo po določenem vspredu ob ogromni udeležbi ljudstva, katerega se cenilo od 4—5000 oseb. Zjutraj se je vršilo sprejemanje tujih oddaljenih gostov, popoldne ob 2½ uri pa bližnjih. Po običajnih pozdravih pri slavoloku odkorakala so društva na veselični prostor, ki je bil lepo okrašen in dekoriran. Posebno oder je imponiral. Vspored je otvoril predsednik „Čitalnice“ g. nadučitelj Tomaž Jug, ter pozdravil v izbranih besedah došle goste. Za tem je imel slavnostni govor dr. Franko. Za dr. Frankom je poprijel za besedo spot predsednik ter se poslovil od stare zastave, rekši: „Kakor se umika stara mati nevesti, tako naj se umakne tudi naša častljiva stara zastava mladi, novi.“ Pri teh besedah se odgrne nova zastava, in koj na to se je stara umaknila. Za tem se je vršilo običajno zabijanje žeblijev po predsednikih in zastopnikih raznih društev, katerih je bilo, ako se ne motimo 25, in vsak od teh je izustil po par besed v pozdrav zastavi. Ko so bile te navadne ceremonije končane, so jela nastopati razna društva na oder. Prvenstvo je imelo „Rokodelsko bralno društvo“ v Tolminu. Nekaj impozantnega je bil nastop pevcev vseh društev, ki so zapeli zbora „Iz bratskog“ in „Morje adriansko“. Po dovršenih pevskih točkah je Solkanski Sokol telovadil v občo zadovoljenost občinstva. Za tem se je začel ples. V mraku je bila po občini bakljada, in na bližnjem hribu so jeli švigati v zrak umetni ognji. — Občina Solkan je bile odeta v praznično lice, zastave, — izključno narodne — so vihrale skoraj raz vsake solkanske hiše, pričenshi pri goriški mitnici tik goriške postaje gori do železniškega soškega mostu, tako, da tujec, ki je ta čas potoval po železnici, je moral dobiti utis, ko je prišel na goriško postajo, da se nahaja na slovenskih tleh. Oménimo naj še, da se je nahajalo na veseličnem prostoru več oddelkov raznih kioskov, kjer se je prodajalo raznovrstnih reči. Slavnost so poveljevala tudi solkanska dekleta v kaj lepi narodni noši. Sploh je bilo v nedeljo v Solkanu jako živahno!

Slavnostni govornik na nedeljski solkanski slavnosti je bil dr. Franko. Govoril pa je tako suhoparno in dolgočasno, da so ljudje na široko usta odpirali. Dolgočasno je bilo. Pričakovali smo kaj živega, ognjevitiga. Vsega tega ni bilo. Še zgodovina „Čitalnice“ mu je šla težko izpod jezika.

Na nedeljski solkanski slavnosti in sicer pri sprejemu goriških in okoličanskih gostov se je pripetilo nekaj takega, kar je omembe vredno. Po pozdravu in odzdravu od obeh strani zaoril je trikratni „živio“. Dobro. Za tem vse tiho. V tem trenutku pa je nek možakar iz množice zaupil na vse grlo: „Živio narodno-napredna stranka“. Množica pa je na ta izzivalni klic odgovorila s — popolnim molkom. Dobra lekcija za izzivača ob taki priliki, ki je najmanj umestna za take politične demonstracije.

Bojkot je napovedan — kakor poročja „Piccolo“ od 5. t. m. — od strani c. k. mornarice vsem trgovcem in trgovskim podjetjem, bodisi malim ali velikim, ki so pri zadnjih občinskih volitvah glasovali za laško iridentovsko stranko. V istrski trgovski zbornici je tožil ultralah Benussi iz Palja, da so se napravile listine vseh trgovcev, ki so glasovali za komoro in da so te listine

nabite po c. kr. ladjah, vojašnicah, po vseh skladiščih mornarice itd. Takozvani „detajlni“ časnik na vsaki ladji odklanja blago od teh trgovcev, razveljavljajo se kupne pogodbe, ne sklepajo več novih itd. — Pred volitvami so Lahi kričali: Doli z mornarico! Zdaj tožijo, ko jih mornarica bojkotira. Zdaj uvidevajo, da je edinole c. kr. mornarica povzdignila Pulj, ki je še pred polstoletem bilo umazano, od malarije okuženo mesto, kamor ni stopila druga človeška noga, kakor tista, ki je tam bila rojena.

Za domače žganje. — Znano je koliko sitnosti in stroškov imajo prestajati kmečki posestniki, ki svoje lastne sadne pridelke pokuhajo v žganje. Koliko kazni roma v nenasitne globine državnih blagajnic! Kmetje se že dolgo potegujejo za to, da bodi kuhanje žganja iz lastnih pridelkov prosto. Finančni minister Korytovski sklicuje te dni posvet strokovnjakov, da se posvetujejo v tem oziru. Naši kmetje naj bodo brez skrbi; njihova reč je v dobrih rokah naših poslancev. Slvar je že sprožena in brez dvojbe bodo naši poslanci vse storili da se srečno izpeljejo do konca. Že zdaj imajo Dalmacija in Tirolsko znatne poljšave; do 112 l. sme posamni gospodar izkuhati davka prosto, pri nas samo do 56 l. Zakon je tudi tako zastarel in nejasen, da je že iz tega ozira potrebna temeljite izpremembe. Že zdaj pa po pravici zahtevamo, da se naša finančna direkcija svoje pravice (al. l. F. m. r. dne 21. jul. 1899 drž. z. 130; V. Bl. št. 149) poslužuje dobrohotno v korist našim kmetovalcem, in da finančna direkcija strogo in ostro zabídi svojim uslužbencem, da bodo razumno in pošteno delali z našim ljudstvom. Tega doslej nismo opazili. Na vsak način se bomo v javnosti s to stvarjo odslej bolj pečali, nego doslej.

Slovesno vmeščenje. — Včeraj ob 11. uri je bil slovesno vmeščen kot kanonik prvostolne cerkve preč. monsignor Janez Lukežič, do zdaj dekan v Komnu. Čestitamo in ključemo: Na mnoga leta!

Mašniško posvečevanje. — Prezvizišni knezo-nadškof je posvetil v nedeljo 14 bogoslovcev v subdiakone in sicer za goriško nadškofijo gg.: Josip Bressan, iz Lčénika, Ivana Bertsek iz Kormina, Honorija Fasiolo iz Campolongo, Antona Grbec iz Kobdijla, Josipa Godnič Komna in Andreja Klobučar iz Tolmina; za tržaško škofijo pa gg. Luko Halat, Josipa Kraljič, Alojzija Kraševac, Ivana Manega, Marcela Murlo, Rudolfa Saversnig, Josipa Volk in Ignacija Marinčič. Vsi gospodje prejmejo prihodnji petek diakonat. Prihodnjo nedeljo pa prejmejo presbiterat navsedni bogoslovci goriške nadškofije.

Maturó so na tuk. gimnaziji napravili še sledeči Slovenci: Kodrič Ivan, Brje; Kraševac Ciril, Gorica; Lavrenčič Hilarij, Šempeter, Pavšič Franc, Gorica; Peric Filip, Selo; Podgornik And., Rakušček Alfonz, Kobarič; Rustja Andrej, Skrilje, Rutar Anton, Drenčica; Sedej Ciril Čerkno; Trebše Miroslav. Hrvat: Tominih Pij, Klit. Italijana: Prinzig Konrad z odliko, Petranich. — Za celo leto je padel en Slovenec, dva pa za dva meseca. Danes dopoldne se maturo konča. Delata jo še dva Slovence.

Na c. k. slovenski gimnazijski pripravljavnici v Gorici se je 29. junija sklenilo šolsko leto. Učencev je bilo 45 vsi so katoličani. Odliko jih ima 9, prvi red 31, nezadostni 5. Odličnjaki so: 1. Batagelj Anton iz Šturij, 2. Batič Jakob iz Oseka, 3. Bratina Il. Bozca, 4. Bratina Vinko iz Otlice, 5. Komel Ludovik iz Trsta, 6. Lozar Franc iz Vrtočina, (prvak), 7. Mahnič Ivan iz Trsta, 8. Makuc Josef iz Solkana, 9. Vrtovec Venceslav iz Velikih Žabelj.

Šolsko leto 1907/8 se začne v sredo 18. septembra, vpisovanje bo v ponedeljek 16. septembra od 8—11. ure. Učenci pridejo z očetom ali namestnikom in prinesejo s seboj 1). krstni list, ki priča, da učenec nima manj kot 9, pa tudi ne več kot 13 let. 2). šolsko izpričevalo, katero kaže, da je učenec leta 1907. odlično ali vsaj dobro dovršil III ali kateri višji razred ljudske šole. 3). zdravnikovo spričevalo a) o stavljenih kozah, b) o popolnem zdravju, posebno očij. 4). rodnovnico (Nationale). 5). ubožni list od leta 1907, če bi starišem zelo težko ali

nemogoče bilo, plačati učnino, katere je 10 kron za vsako polhtje. Le ubogi in vredni učenci se je oprostijo celo ali na pol. Iz pomanjkanja prostora se more vsprejeti samo 45 učencev. Prednost imajo tisti marljivi slovenski dečki lepega obnašanja, ki doma na deželi nimajo nobene priložnosti naučiti se nemščine in pripraviti se na gimnazijo ali realko. Učenci c. kr. slovenske gimnazijske pripravilavnice v Gorici, ki so z odliko ali s prvim redom končali šolsko leto, se brez vsprejemne izkušnje vsprejemajo na c. kr. gimnaziji ali na realki.

— Tečaj za krojaške mojstre in pomagace priredi v Sežani v slovenskem jeziku „Oskrbništvo zavoda za pospeševanje obrti v Gorici“. Poduk bo brezplačen in bode trajal od 29. julija do 24. avgusta t. l. Podučeval bode strokovni učitelj oddelka za pospeševanje obrti c. kr. ministerstva za trgovino, Matija Kunec, vsaki dan po 5 ur izvemši soboto, na kateri dan bode podučeval 3 ure. Poduk obsega vsa važna strokovna krojaška dela n. pr. kakor je treba mero jemati, risati vzorce, pri krojevati itd. Število vdeležnikov tečaja ne sme biti manje od 18 in ne večje od 32. Tečaja se lahko vdeležijo krojači iz celega političnega okraja sežanskega; kdor namerava vdeležiti se tečaja naj se pravočasno oglasi pri oskrbništva zavoda za pospeševanje obrti v Gorici ali na županstvu v Sežani. Pozivlja se tamošnje krojaške mojstre in pomagace naj se obilnoštevilno priglase za obiskovanje imenovanega kurza. Taki poduk vršil se je drugod v imenitnim vspehom. Krojaški obrtniki se lastnem rokodelstvu vsestransko izbornu izučé, ter jim bode možno po dovršenem tečaju lotiti se najfinjših krojaških del.

— Slovenka gdéna. Milica Slejko, hčerka sodnega sluga v Tolminu gosp. J. Slejko je imenovana za učiteljico na c. kr. dvornem ateljeju za umetno vezenje, na Dunaju. Izučila se je na dunajski šoli za umetno vezenje ter napravila vse te izpite z odliko. Ona je menda prvo slovensko deklo, ki se je povzpelo z izvanredno nadarjenostjo in vstrajno pridnostjo do častne službe učiteljice na imenovanem dvornem zavodu. Naše iskrene častitke vrli Slovenki!

— K sprejemnemu izpitu za I. tečaj c. kr. učiteljske v Kopru ki se je vršil od 1. do 3. julija se je oglasilo 40 kandidatov, in sicer 13 iz pripravilavnice v Sežani, 11 iz Tolmina, 8 iz Podgore in 8 iz drugih šol (gimnazij, realk, vadnic itd.) Ker se ni doseglo najvišje dopustno število gojencev za I. tečaj (40), vršil se bode nadaljni sprejem v pričetku prihodnjega šolskega leta in sicer dne 14. in 15. septembra. Za stalno je sprejetih: 10 učencev iz Tolmina, 3 iz Sežane, 3 iz Podgore in 3 iz drugih šol. Na poskušajo za 3 meseca: 3 iz Sežane, 2 iz Podgore, 1 iz Tolmina, 2 iz drugih šol. Padlo je skupno 13 kandidatov, in to: 7 iz sežanske pripravilavnice, 3 iz podgorske in 3 iz drugih šol. Iz tolminske pripravilavnice so izdelali torej v s i, kakor je razvidno iz gorenjega poročila. Letos maturirajo v Kopru 22 Slovencev, 4 Hrvati in 24 Italijanov.

— Ponarejeni denar. — Po mestu krožijo ponarejene petače (srebrni petkronski denar). Ponarejene so jako dobro, le nekoliko temnejše so ko navadne. Pazite dobro!

— Z drugega nadstropja je padel v nedeljo popoldne neki deček v ulici proti Stračicam. Plezal je po odru neke na novo se gradeče hiše, pri tem je omahnil in padel. Pri tem se je vjel z rokama za neki tram, a roke so kmalu omagale in deček je padel na spodaj ležeči gruš ter se hudo poškodoval. Pri-

hital je blizu se nahajajoči vojaški zdravnik, ki ga je za silo obvezal. nakar so ga odpeljali v bolnišnico.

— Samomor. — Mizar Mihael Kordič v Trstu je bil že 6 mesecev brez dela. Poleg tega je bil nesrečnežu zadnje čase otemnel duh. V sredo predpoludne je nesrečni mož skočil s okna svojega stanovanja v vrt, nahajajoč se za hišo. Bil je takoj mrtev.

— Puškarska zadruga. — Svetovno znana tovarna Petra Werniga v Barovljah se je posredovanjem „Ljubljanske kreditne banke“ preuredila v zadrugo z omejenim poročtvom. Delničarji, med katerimi je tudi dosedanji lastnik g. Wernig, so Slovenci. Zadruga poveča tovarno.

— Vinska letina na Goriškem utegne biti letos, sodeč po sedanjem zarodu, tako bogata, kakor je ni bilo od leta 1875. Trte imajo toliko zaroda, da bo ljudem primanjkovalo posode, ako vse dozori in ne pride kaka vremenska nezgoda.

— Mušji pik. — Pred kratkim je pičila muha korporala pri bataljonskem štabu v Kobaridu. Vsled pika mu je obraz tako zatekel, da so ga morali odpeljati v Celovec.

— Vojaško nadzorovanje. — Pretečeno soboto je došel v Kobarid inšpicirat ondotno brambovsko posabko Fml. pl. Harnstein. V Kobaridu ostane nekaj dni. —

— Shod železničarjev se vrši 12. t. m. ob 8. uri zvečer v Gorjupovi pivovarni na Tržaški cesti 36. Shoda se udeležé združene organizacije uslužbencev južne železnice. Dnevni red je sledeči: 1. Položaj železničarjev, ugotovitev zahtev in koraki za dosego istih, 2. Organizacija na podlagi solidarnosti; 3. Predlogi in vprašanja. K zborovanju so vabljeni državni poslanci in zastopniki časopisja. Upati je, da bo udeležba številna. —

— Zlati po 100 K pridejo v promet v kratkem, kakor je naznanil finančni minister.

— Avstrijske pomorske vaje. — Letošnje vaje avstrijske mornarice bo vodil sam Montecuccoli, ki bo tudi nadzoroval pomorske postaje v Trstu in po vsi dalmatinski obali.

— Stavko mizarjev imajo v Ljubljani in v Lincu.

Državni zbor.

Splošna in enaka volivna pravica za deželne zборе. — Govor dr. Kreka.

V petkovi seji državnega zbora se je razpravljalo o vprašanju splošne in enake volivne pravice. Velika večina zbornice zagovarja to načelo; tudi za deželne zборе mora jo pasti stanovske predpravice in privilegiji. Najprvo je govoril soc. demokrat Nemeč, ki je grozil vladi, nakar je nastopil dr. Krek. Poznan je kot najboljši sociolog in najogajevitejši zagovornik demokratske ideje na slovanskem jugu. Vse njegovo delovanje obstoji samo v neumornem delovanju za ljudski blagor in korist. Dr. Krek je v soglasju s svojimi tovariši v „Slovenskem klubu“ zagovarjal predlog splošne, enake volivne pravice tudi za deželne zборе, ker prepričani so vsi, da le tem potom more priti ljudstvo do veljave v deželi. Potem bo ljudstvo sposobno za plodonosno delo, za zdrav in siguren napredek v političnem, kultur-

nem in socialnem oziru. Vzbudil je s svojimi stvarnimi in duhovitimi dokazi burno pritrjevanje večine poslancev iz vseh strank, ki so se zbrali okoli njega. Svoj govor je začel v slovenskem jeziku in sicer iz tega razloga, da varuje pravico tudi slovenskega jezika v državnem zboru, drugič pa da odgovarja liberalcu Hribarju (ki zagovarja splošno volivno pravico samo na Dunaju, doma jo pa pobija z lajno in kravjim zvoncem) ker noče zanesti domačega prepira v zbornico.

Narisal je boj, ki ga bje S. L. S. na Kranjskem za enako vol. pravico že od l. 1901. Lani bi se bila volivna reforma dala doseči, a preprečil jo je s kravjim zvoncem isti Hribar, ki sedaj dela najhujšega demokrata. Nato pa je v nemškem jeziku razvijal sledeče duhovite misli:

Oglasil sem se za besedo, da v svojem in svojih tovarišev imenu zagovarjam splošno in enako volivno pravico tudi za deželne zборе. Glasoval nisem za nujnost predloga glede na gališke volitve. Bila je vsa razprava le potrata dragega časa. Volilni boji so in morajo biti, čim višja je omika naroda in trdnjša organizacija ljudstva. Glasno in jasno naglašam, da smo povsod ravno ob času zadnjih volivnih bojev v dveh mesecih glede na organizacijo in politično zavest več storili nego preje v dvajsetih letih. (Burno odobravanje.) Sedaj preprosto pastir na planini in reven kočar v hribih vzame ob nedeljah v roke svoj tednik ter z zanimanjem zasleduje delo v zbornici. Zaveda se s ponosom politične ravnopravnosti, svojih dolžnosti, pa tudi svojih pravic. On upa in pričakuje od novega ljudskega parlamenta uspešnega dela za splošni blagor. Isto pa pričakuje tudi od deželnih zborov, koder še vedno nimajo svojih zastopnikov najširši ljudski sloji. Ti sloji čutijo, da so prezirani, da nimajo primerne kontrole v deželnih zborih, koder je vedno preje mogoča korupcija, ako so med sabo le privilegovani stanovi. (Živahno pritrjevanje.)

Boje se socialnih demokratov! Ta strah je smešen, neopravičen. Demokratizujte državo in vse javno življenje, potem gotovo doživite, da najhujši socialni demokratje postanejo radikalna reformna stranka. (Klici: Tako je!) Demokratska državna uprava ne pospešuje socialne demokracije. Poglejte v Anglijo! Če kje, je gotovo v Angliji razvita demokracija. Tam imajo v istini parlamentarno vlado in demokratsko upravo, pa ne poznajo socialne demokracije kakor v ostalih evropskih državah. Tudi v Nemčiji se je že jako prelevila socialna demokracija, dasi velja ondi splošna in enaka volivna pravica za državni in razne deželne zборе, osobito v južnih deželah. In če hočete, da se reši narodno vprašanje v Avstriji ali vsaj ublažijo narodni prepiri, potem omejite te prepire na ožje kroge, na deželne zборе. Tem pa je treba razširiti delokrog, v prvi vrsti pa dati splošno in enako volivno pravico. (Živahno ploskanje.)

Vedno čujemo zabavljanje proti birokraciji! Gospodje, kje pa ima birokracija večjo moč, kakor ravno v posameznih deželah? Takaj pri osrednji vladi so višji gospodje uradniki jako prijazni, vljudni, več ali manj tudi nepristranski. Pa poglejte kako je doma! Tam si vsak najnižji birokrat prisvaja večjo oblast in kaže večjo odurnost, nego višji gospodje v ministertvih. (Živahno pritrjevanje).

Le če demokratizujemo deželne zборе po splošni in enaki volivni pravici moremo zaježiti premoč birokracije,

Ali bi bil še mogoč tak lovski zakon, kakor ga imamo, ko bi v deželnih zborih odločevalo ljudstvo, ne pa le privilegovani stanovi? Ali bi bilo mogoče, da se bogati gospodje kratkočasijo na lovih, na razsežnih planinah in logih, dočim mora rediti kmet vedno manj živine ter zapuščati svoj dom? (Klici: Tako je!)

Prometna sredstva služijo še vedno v prvi vrsti visoki gospodi, dočim na kmetih mnogokje niti edina pot iz vasi v vas ni javna!

Isto je s šolami. Nižje ljudstvo je mnogokje brez potrebnih šol. Dobé se birokrati in samodržci, ki malemu kmetu, obrtniku in delavcu sploh odrekajo pravico do višje izobrazbe. (Klici: Istina je!)

In če za ljudsko zdravje in dobrodelne namene višji stanovi mnogo žrtvujejo iz krščanske ljubezni do bližnjega je to lepo in hvalevredno. Pred takim aristokratom se tudi odkrijem v znak spoštovnja. Toda mi zahtevamo javne dobrodelne naprave za ljudstvo ne kot miloščino, ampak, kot socialno dolžnost države, dežele in občine. Ako pa n. pr. v kakem večjem mestu samo hišni posestniki volijo poslanca, potem ni čudno, da se ta malo ali nič ne briga za druge sloje, najmanj pa za delavca. (Pritrjevanje.)

Da je potrebna splošna in enaka volivna pravica za deželne zборе, dokazujejo tudi razni okvirni državni zakoni. Tu se določijo splošna načela, a doma v deželnih zborih naj ljudski zastopniki v okviru državnih zakonov uredé in rešijo vprašanja po krajevnih razmerah in potrebah. Za zglede imenujem obrtna in mirovna razsodišča, kmečke zadruge itd. Vse leži v povojih, neizvršeno, ker nimamo pravih ljudskih deželnih zborov, ki imajo smisel za ljudske potrebe. (Živahno pritrjevanje.) To so razlogi, da zahtevamo splošno in enako volivno pravico tudi za deželne zборе in da glasujemo za nujnost predloga. Končam pa z besedami znanega pisatelja: Dočim počiva in dremlje ustava, živé in napredujejo narodi.

S svojim govorom je vzbudil dr. Krek velik efekt. Čestitali so mu celo socialni demokratje in tudi člani „Jagoslavanskega kluba“ so mu prišli čestitat, med tem ko se je Hribar prihuljeno odstranil. — „Slovanski klub“ je veliko pridobil na ugledu.

Govorili so še neodvisni socialist Stark za nujnost, nemški liberalcec dr. Redlih za nujnost, dr. Laginja, Rusin Romančuk tudi za nujnost, Poljak Abrahamovicz pa proti. — Hribar bo govoril proti in sicer danes.

HOTEL HRIBAR BLEĐ

(lastnik Jos. Hribar.)

Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojen obisk. — Točijo se vedno najboljša vina in pivo, mrzla in gorka kuhinja. — Na razpolago je tudi več sob za prenočevanje tujcev. — Velika veranda z senčnatim vrtom ob jezeru.

Jezerske kopelji in čolni so tudi na razpolago

Odvetnik
Dr. Rajmund Luzzatto

naznanja,
da je preložil svojo pisarno
v ulico Corso Giuseppe Verdi
(nasproti mestnemu vrtu) št. 25.

Ant. Obidič

čevljar

v Semeniški ulici 1
v Gorici

priporoča se
za raznovrstna naročila po meri
za gospe in gospode.
Naročila se izvršuje hitro.

Izvrstno pecivo

priporoča spoštovanim meščanom in okoličanom
pekovski mojster

JAKOB BRATUŠ

v Gorici Šolska ulica št. 6.

V zalogi ima in prodaja moko prve vrste
Majdičevega mlina.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

KONJEDIC & ZAJEC

Gorica v hiši Monta.

Priporoča stavbeni Cement, stavbne nositelje (traverze),
cevi za stranišča z vso upeljavo, strešna okna, vsakovrstne
okove, obrtniško orodje, železo cinkasto, železno pocinkano
medeno ploščevino za napravo vodnjakov, vodovodov, svinčene
in železne cevi, pumpe za kmetijstvo, sadjerejo in vinorejo, ter
vsakovrstna orodja.

Cene nizke, solidna postrežba!

Eno krono nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže
s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za
100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

Kerševani & Čuk

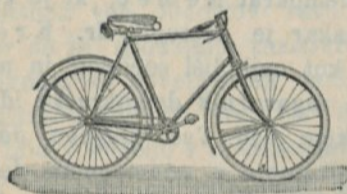
GORICA - Stolni trg 9 (piazza Duomo) - GORICA

priporoča svojo

zaloga šivalnih strojev raznih sistemov
za umetno vezenje (rekamiranje), katere pro-
dajava tudi na mesečne obroke. — Zaloga
dvokoles. — Mehanična delavnica
konec Raštela št. 4 sprejema vsako popravo ši-
valnih strojev, dvokoles, pušk in samokresov

Šivalne stroje in poprave
jamčiva od 5 do 10 let.

Loterijske številke.

6. julija
Trst 6 56 58 51 90
Linc 25 12 89 72 10

Rojaki! Spominjajte se o vsaki
priliki „Šolskega doma“.

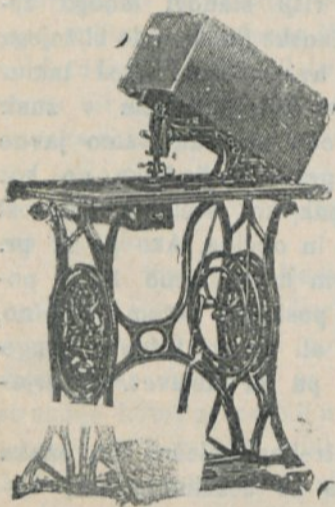
„Flox“

je fotografiski
aparati s katerim
lahko vsak brez
znanstva fotogra-
fira. Aparat do-
gotavlja podobo
(sliko) v 5 krat 7
cm in stane z
celo elegantno
kompletno op-
varo in poja-
nilom samo 6 K.
Pošilja po poš-
nem povzetju

H. Weis, Dnraj
Wien, XIV/3 Se-
chshausstr.
5/124

Fani Drašček,
zaloga šivalnih strojev.
Gorica, Stolna ulica hi. št. 2.

Prodaja
stroje tudi
na teden-
ske ali
mesečne
obroke.

Stroji so
iz prvih
tovarn ter
najboljše
kakovosti
Priporoča
se slav.
občinstvu.

Centralna posojilnica

registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini št. 9.

Posojuje svojim članom od 1. novembra 1905
na mesečna odplačila v petih letih

in sicer v obrokih, ki znašajo z obrestmi vred, za vsakih
100 K glavnice 2 K na mesec.

Posojuje svojim članom od 1. januarja 1907

na menice po 6⁰/₁₀, na vknjižbo po 5¹/₂⁰/₁₀

Obrestna mera za hranilne vloge je nespremenjena.

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“

Dunajska cesta št. 19. (Medjatova hša)

zavaruje

1. proti požarni škodi vsakovrstna poslopja, zvonove, pre-
mičnine in pridelke; 2. proti prelomom zvonove, in 3. za
življenje oziroma doživetje in proti nezgodam

Edina domača slovenska zavarovalnica!

Svoji k svojim!